

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

II. Pœnitentiam esse verum & proprie dictum nouæ legis Sacramentum contra hæreticos demonstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

ritum, quo Ecclesia Catholica in reconciliandis peccatis post Baptismum lapsis utitur, esse Sacramentum Christo Domino institutum, aut ullam inesse sacerdotibus ad peccata remittenda iudiciariam potestatem: cuius quidem erroris falsitas, & simul Catholici dogmatis veritas plenius constabit ex ijs, quae sectione sequenti dicentur.

SECTIO II

Pœnitentiam esse verum & propriè dictum novum

legit Sacramentum, contra hæreticos demonstratur.

PRÆTER autoritatem universæ Ecclesiæ (quæ tum in Concilio Florentino in decreto Eugenii, tum in Tridentino sess. 14. can. 1. hoc dogma tanquam certissimum, ac fidei credendum definivit, erroremque oppositum anathematice percussit) probari potest ejusdem dogmatis veritas veteris testimoniis. SS. Patrum fuse relatis à Iudoco Cocceio tom. 2. thesauri lib. 7. art. 1. & seq. duo vel tria hic illustriora proferemus. Primum est S. Ambr. lib. 1. de Pœnit. cap. 1. *Cur baptizatis, inquit, si per hominem peccata dimitti non possunt? Quid interest, utrum per Pœnitentiam, an per Lavamentum hoc ius sibi datum Sacerdotes vendicent?* quibus verbis æqualem vim ad peccata remittenda sacerdotibus, sive Baptismum conferendo, sive Pœnitentiæ Sacramentum administrando tribuit. Secundum est S. Chrys. lib. 3. de sacerdotio, ubi, postquam potestatem ad peccata remittenda, quæ sacerdotibus collata est, contulit cum potestate eorumdem ad conficiendam Eucharistiam: postea conferentiam eandem cum potestate baptizandi, neque enim, inquit, *Sacerdotes, cum nos regenerant, sed etiam postea condonandorum nostrorum peccatorum potestatem obtinent.* Tertium S. Petri Chrysologi Sermon. 84. ubi sunt, inquit, *qui per homines non posse peccata remitti præseribunt &c. Remittit Petrus peccata, & toto cum gaudio suscipit pœnitentes, atque omnibus sacerdotibus hanc a Domino concessam amplectitur potestatem.*

Probat

Probari Præterea potest eadem veritas ex his Christi Domini verbis S. Ioan. 20. *Quorum remisistis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.* Ex quibus duo colliguntur; primum est, ritum aliquem externum à Christo Domino institutum esse, quo Apostoli eorumque in sacerdotio successores de peccatis juridicè cognoscerent, eaque sic cognita vel remitterent, vel retinerent, idque (ut fit in iudiciis humanis) verbo aliquo manifestarent. Secundum est, huic ritui divinitus instituto adjunctam esse promissionem gratiæ sanctificantis; quod satis indicant verba illa: *Remittuntur eis:* cum hæc peccatorum remissio non nisi per gratiæ sanctificantis infusionem fiat, ut constat ex iis, quæ in priori hujus operis parte in tractatu de gratia dicta sunt. Unde patet, Pœnitentiam esse ritum externum à Christo Domino institutum, quo gratia confertur; ac proinde esse Sacramentum: & eo sensu verba illa Christi Domini intellexerunt S. Cypr. in Serm. de lapsis, S. Basil. in Epist. ad Amphilochoium, S. Athan. hom. in illa verba; *Ite in castellum* & S. Thom. in comm. super c. 16. S. Math. ubi tres errores super illorum verborum explicatione vitandos esse monet. Primus est eorum, qui opinati sunt, Sacerdotes posse quemlibet pro arbitrio solvere aut ligare, peccata remittere aut retinere; quod falsum est; his enim verbis Christus vices suas tantummodo demandavit Sacerdotibus, ut facerent quod ipse facturus fuisset, si visibilis in terra manere voluisset; proindeque; ut peccata remitterent vel retinerent, non pro libito, sed prout ipse remisisset aut tenuisset; quod ab Ecclesiæ sensu discere debent.

Secundus error est, solvete aut ligare nihil esse aliud, quam pœnitentem solum, aut ligatum declarare; verum, si hoc ita esset, Christus Dominus potius dicere debuisset: *quæcunque soluta erunt in cælis, solvetis super terram;* eum è contrario dixerit: *quæcunque solveris super terram, soluta erunt in cælis.* Et hic error proscriptus etiam fuit in Concilio Trident. sess. 14. can. 9.

Tertius denique error est, sacerdotem, antequam absolutionis verba proferat, supponere debere, pœnitentem

per contritionis actum à culpa peccati, & æternæ pœnæ reatu jam factum esse liberum; proindeque absolventis illum tantummodò à pœna temporali, quæ plerumque peccato quoad culpam remisso luenda superest, non totum quidē, sed aliqua ejus parte illius eximere. Verùm quia falsa & aliena sit à vero, & genuino verborum Christi Domini sensu hæc verborum illorum expositio, satis per se manifestum est: quis enim dicat, remittere peccata nihil aliud esse, quàm ipsa peccata jam remissa supponere, & solummodò aliquid de pœna temporali peccatis quoad culpam remissis debita minuere?

Obiicies, in Sacramentis novæ legis pro materia requiri rem aliquam sensibilem; nullam autem ejusmodi materiam in Pœnitentia reperiri; proindeque non esse Sacramentum.

Resp. actus pœnitentis esse materiam Sacramenti Pœnitentiæ, ut infra dicitur; actus autem illos esse sensibiles vel per se, vel per aliquid aliud; confessionem quidem per se, cum Sacerdotis auditu percipiatur; contritionem autem per humiliationem externam, genuflexionem, lacrymas, & alia ejusmodi signa exteriora, atque etiam per ipsam confessionem.

Quæres, an Pœnitentiæ Sacramentum sit ad salutem necessarium? Resp. affirmative, idque non modò necessitate præcepti, de qua suo loco agetur; sed etiam mediè, quod satis expressè declaravit Concil. Trid. sess. 14. cap. 1. ubi dixit, *Sacramentum Pœnitentiæ lapsis post Baptismum salutem necessarium esse, ut nondum regeneratis ipsi Baptismum.* Est autem necessarium vel in re, vel saltem in voto; ita ut quamvis peccator aliquando per actum perfectæ contritionis Deo reconcilietur, ipsa tamen reconciliatio (ut loquitur idem Concil. Cap. 4. *ipsi contritioni, sine Sacramenti voto quod in illa includitur, non est adscribenda*, Eatenus autem votum hujus Sacramenti in perfectæ contritionis actu includi censetur, quatenus, qui perfectè contritur, ita dispositus est, ut absolute velit servare præcepta omnia sub mortali obligantia, ita ut nullum sit de quo si actu cogita-

rer, illud adimplere non vellet: atqui datur præceptum divinum, & Ecclesiasticum (ut infra explicabitur) confitendi peccata omnia mortalia post Baptismum commissa, eaque clavibus Ecclesiæ subijciendi. Vnde sequitur, peccatorem perfectè contritum ita esse dispositum, ut peccata sua confiteri, & clavibus Ecclesiæ subijcere expressa vel tacita, seu interpretativa intentione velit.

SECTIO III.

Quæ sit materia Sacramenti

Pœnitentiæ.

SUPPONIMVS juxta doctrinam S. Thomæ q. 84. a. 2. in Sacramento Pœnitentiæ sicut & in aliis novæ legis sacramentis, duplicem materiam esse distinguendam, remotam scilicet, & proximam: juxta quam distinctionem.

Dicendum 1. materiam remotam sacramenti Pœnitentiæ esse peccata actualia post actualem Baptismi susceptionem commissa. Ita S. Thomas citat artic. 2. & cum eo communiter omnes. Ratio est quia sacramentum Pœnitentiæ versatur circa peccata, unde sequitur quod ejus sint materia: dici autem non potest, quod sint materia proxima, cum illa sit pars ipsius sacramenti, quæ simul cum ejus forma ad producendam gratiam suo modo concurrere debet; quod peccatis nullomodo convenire potest: unde sequitur, quod sint tantum materia remota.

Sunt autem hic aliqua observanda circa remotam illam Pœnitentiæ materiam Primum est, peccata illa eatenus dici hujus sacramenti materia, quatenus per Pœnitentiã destruantur, & abolentur; sicut lignum dicitur ignis materia, quia per illum consumitur; quo exemplo utitur Catech. Rom. Part. 2. c. 5.

Secundum est, sola peccata post realem Baptismi susceptionem admissa, esse remotam hujus sacramenti materiam: quod satis expressè declaravit Concil. Trid. Sess. 14. c. 1. & 2. Ratio est quia sola ea peccata sunt ejus sacramenti ma-